Ἐπιστολαί

ΠΡΟΣ ΤΟ "ΕΜΠΡΟΣ,,

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Τὸν ἐγερθέντα κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας συκοφαντικὸν καὶ σκόπιμον θόρυβον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ διορισμοῦ νέων ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων πρὸς ἀντικατάστασιν ἰσορίθμων καταληφθέντων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας μόνον διὰ τοῦ ἀποτροπιασμοῦ καὶ τῆς ἀηδίας θὰ ἠδύνατό τις νὰ παρέλθῃ. Ἀποκαλύπτεται πράγματι διὰ τῆς συκοφαντικῆς ταύτης ἐκστρατείας τόσον ἐκδηλος καὶ ἀπεχθὴς ἡ μανία τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσέβλεπον πάντοτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ὡς εἰς τὸ ἀσφαλέστερον καὶ ὀξυδερκέστερον μέσον, ἵνα ἐξυπηρετήσωσι περιστέρας τοὺς ἰδιοτελεῖς καὶ ἀπεθνικοὺς αὐτῶν σκοπούς, μανία ἐνθυμίζουσα τὴν λύσσαν τῶν ἐπρίων, τὰ ὁποῖα βλέπουσι νὰ ἐκφύγῃ τῶν ὀνύχων των τὸ θήραμα, ὥστε μετὰ πολλῆς δυσκολίας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὕρῃ τις λόγους, ἵνα ἀπαντήσῃ καταλλήλως εἰς τὴν ἰταμὴν ταύτην καὶ ἀναίσχυντον συκοφαντικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων. Ἀλλὰ τὸ ἀρθρίδιον τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Κυριακῆς μοὶ παρέχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ζητήσω νὰ μοὶ ἐπιτραπῇ νὰ μετάσχω δι' ὀλίγων εἰς τὸν ἐγερθέντα σκόπιμον θόρυβον, ἵνα τεθῶσι τὰ πράγματα εἰς τὴν ὀρθὴν θέσιν των.

Πρῶτον πρέπει νὰ εἴπω ὅτι οἱ κινήσαντες τὸ ζήτημα τοῦτο ἀποβλέπουσι βεβαιότατα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὡς εἰς πεδίον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ προωθήσωσιν ἐπιτυχῶς τοὺς ἀνομολογήτους σκοπούς των. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ ἐκλεγέντες νέοι σύμβουλοι οὐδεμίαν παρέχουσι πρὸς τοῦτο ἐλπίδα, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης ἀκολουθοῦντες γνησιώτατην κομμουνιστικὴν μέθοδον βάλλουσιν ἀναισχύντως κατὰ τῆς ὑπηλήκους καὶ τῆς ἱκανότητος ἐκείνων.

Ὁ ἐγερθεὶς ὅμως συκοφαντικὸς θόρυβος, τροφοδοτούμενος βεβαίως πρῶτον ὑπὸ τῆς μοχθηρίας ἀναισχύντων τινῶν καὶ κατὰ κυριότατον λόγον ὑπὸ τῆς λύσσης τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δουλεύουσι καθοβλιπτικώτατα εἰς τὴν ἐπιδίωξιν τῆς διεκδίκησις τῆς ἐθνικῆς παιδείας πρὸς πραγματωγὴν τῶν κομμουνιστικῶν σκοπῶν, ἀπεκαλύψεν εὐτυχῶς καὶ τὴν καλὴν ὄψιν του. Προσφέρει δηλαδὴ τὴν ἀφορμὴν νὰ γνωσθῇ εὐρύτερον ἡ ἀξία τῶν ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ὁποῖοι κατέλαβον τὰς θέσεις τῶν συμβούλων. Πράγματι δὲ ἡ γενομένη κατ' αὐτῶν ἐπίθεσις τῶν κομμουνιζόντων κύκλων, ἐνισχυομένη δυστυχῶς καὶ ὑπὸ ἄλλων ἀφόλων τινῶν, παρέχει ἀρνητικὸν τὸ μέτρον τῆς ἀξίας αὐτῶν. Ἀλλὰ πλὴν τούτου εἰς πάντα τὸν ὑγιῆς σκεπτόμενον ἐκπαιδευτικὸν κόσμον ἔχουσιν ἐπιδειχθῆ ἀνταντιρρήτως διὰ τοῦ ἤθους καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς των καταρτίσεως οἱ νέοι ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι. Εἶναι ὁμολογουμένως ἀδύνατον νὰ ἀτυχῆ τις μεταξὺ ὅλου τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλέδου πρόσωπα συγκεντρώνοντα εἰς τοσοῦτον ἀρτίαν σύνθεσιν τὴν ἀνωτέρότητα καὶ τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἤθους, τὸν ἔθνικὸν καὶ δεῦον πατριωτισμόν, τὴν διεκτικὴν ἱκανότητα καὶ ἐπιβολήν, τὴν θεσθεῖαν καὶ ἀδίστακτον πίστιν πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ ἰδεώδη, τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ ἄλλην ἐπάρκειαν ὡς οἱ νέοι ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι. Κατὰ τὴν σημερινὴν δὲ ταραχώδη καὶ συγκεχυμένην περίοδον, κεθ' ἣν λαμπρεῖ ἀσημότητες προβάλουσαι ὡς σπουδαῖαι προσωπικότητες, ἡ παρουσία εἰς τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας τῶν νέων ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, περὶ τὴν ἐλλογὴν τῶν ὁποίων ὀρχεῖται ἀσέμνως καὶ προκλητικῶς ἡ συκοφαντία καὶ τὸ ψεῦδος τῶν ἀνθρώπων τοῦ μίσους καὶ τοῦ σκότους, παρέχει πολλὰς καὶ βεβαιοτάτας ἐλπίδας ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκπαίδευσις θὰ ἴδῃ ἡμέρας ἀληθινῆς ἀκμῆς καὶ προόδου.

Μετ' ἐξόχου τιμῆς

ΣΠΥΡ. Χ. ΜΑΓΓΙΝΑΣ

Διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ιῳ διὰ τὰ καθορίσωμεν, ἂν δὲν θὰ ἦτο ἐθνικῶς καὶ κοινωνικῶς σκόπιμον τὰ κέρδη τῆς πλουσίας ἐκμεταλλεύσεως ποὺ θὰ προκύψουν, τὰ περιλήψαν ἀπὸ τοῦ 1952, λήγουσης οὐσιολογικῆς τῆς συμβάσεως Θυλεν, εἰς τεῦς λήμους τῆς πρωτευούσης ὡς κύριος πόρος αὐτῶν διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν τῆς πόλεως;

6) Εἰς τὸν πολλογον τοῦ ἄρθρου ἀναφέρεται ὅτι διὰ τὰ ὑπολειπόμενα δύο ἔτη τοῦ Σχεδίου Ἀνασυγκροτήσεως, ἡ μεγίστη δυνατὴ συμβολὴ τούτου διὰ τὰ ἔργα ὑδρεύσεως ἐνίρχεται εἰς 20 δισεκ. δραχμῶν, ἐνῷ ὀλίγον προηγουμένως ἀναφέρονται οἱ ἐγκεκριμένα καὶ 500.000 § ὡς ἐφόδια ἐξωτερικοῦ. Δεδομένου ὅτι τὰ 120 δισεκ. τῆς λύσεως Ὑλίκης περιλαμβάνουν καὶ ἀντλιοστάσια, γραμμὰς ἠλεκτρ. κλπ. ὅλη. ἐφόδια ἐξωτερικοῦ δὲν πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν καλυπτόμενον εἰς τὴν χρηματοδότησιν ὑπόλοιπον ἑτερα 15.000.000.000 δραχ. διὰ νὰ περιορισθῇ οὕτω τὸ πρὸς ἐξαρεσιν ποσὸν εἰς 65 ἑκατ. δρχ.;

Καὶ ἡ παροχὴ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἐξ 9 δισ. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ τρία ἔτη διὰ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως, ἀφοῦ σήμερα δίδεται, ὄχι γιὰ νὸ φέρωμεν ἀνύπαρκτον νερό, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐργασία διὰ τὸν ἐπιχειρηματίαν ἐργολάβον;

Ἂν ὑπολογίσωμεν λοιπὸν τὰ διαθέσιμα κεφάλαια ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διὰ τὸ τρίχρον ἔτος ἐγκεκριμένων πιστώσεων ἔχομεν ἐν συνόλῳ διαθέσιμα:

	δισ. δρχ.
Ἀπὸ τὴν Ἀνασυγκρότησιν: (2 Ἐτη Χ(8.8 δισ. = $ 500.000)	32,6
Ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμὸν 3 ἔτη Χ 9 δισ.....	27
Ἀπὸ τὰς εἰσπράξεις τῆς ἐκμεταλλεύσεως ὅπως τὰς ὑπολογίζει ἡ Θύλεν	20
Σύνολον διαθεσίμων δισ. δρχ.	80

Ἤτοι ἐὰν χρειαζόμεθα ὅπως ἀναφέρει τὸ ἄρθρον νὰ ἐξεύρωμεν 80 δισ. ἀλλὰ μόνον 40 δισ. Ταῦτα εἶναι φυσικὸν νὰ τὰ ἀναζητήσωμεν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἀφοῦ εὑρίσκεται τὸ ποσὸν τοῦτο κάτω τοῦ ὁρίου τῶν 55 δισ. ποὺ ἐκρίθη ὡς ἀνεκτὸν ἀπὸ γεωργικῆς ἀπόψεως διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀρδεύσεων.

Ἀλλ' ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, καὶ εἰς τὴν ἀπίθανον ἀκμὴν περίπτωσιν τοῦ δὲν θὰ ἐδίχετο τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας νὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον θὰ ἦτο προτιμότερον διὰ τοὺς Ἀθηναίους νὰ δεχθοῦν πρόσθετον ἐπιβάρυνσιν 500 δραχ. ἀνὰ κυδ. μ. ἐπὶ μίαν τριετίαν διὰ νὰ λύσωσιν ὁριστικῶς τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως, παρὰ νὰ πληρώνουν 1500 δραχ. τὸ κυδ. ἀκριβώτερα ἐπὶ ἐετίαν μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ λύσουν τὸ πρόβλημα οὔτε εἰς τὴν ἐπομένην γενεάν.

Τὰ συμπεράσματα ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω εἶναι σαφῆ:

1) Μία εἶναι τοιαῦτα νὰ τίθεται ζήτημα ἐγκαταλείψεως ἢ ἀνατροπῆς τῆς προκρίσεως λύσεως Ὑλίκης λόγῳ ἀνάγκης ἠνξημένης χρηματοδοτήσεως, διότι τοιαύτη ἀνάγκη ἠυξημένης χρηματοδοτήσεως δὲν ὑφίσταται καθόλου, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, παρὰ τὴν ἀπολύτως δικαίαν ἐπιφύλαξιν αὐτοῦ τῆς ἐπαληθεύσεως τῶν τεθέντων ὑπ' ἐμοῦ αὐτοῦ δεδομένων, ἔχει πολλαπλὰς ἐκδηλώσει τὴν ἐξ ἐθνικοῦ συμφέροντος διάθεσιν καὶ ἔχει καὶ τὰ μέσα, ἐξ ἐγκεκριμένων ἤδη πιστώσεων Ἀνασυγκροτήσεως δι' ἔργα ἐγγειοβελτιωτικά, νὰ προχέλθῃ ἀρχὴν εἰς τὸ ἔργον.

2) Ὑπάρχει ἀνάγκη δείσια συντονιστικῆς παρεμβάσεως, ἰσῳ μόνον ὅμως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Δημ. Ἔργων διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ὁριστικῆς μελέτης τοῦ ἔργου Ὑλίκης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας μὲ τὸ αἴτημα τῆς ταχυτέρας ἀποφάσεως ἀς πρὸς τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔργον, ἐκ παραλλήλου διεπασσομένης δμως τῆς ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων ἐκπονήσεως τῶν ἀπαραιτήτων τοπογραφικῶν διαγραμμάτων ὑπὸ πᾶσαν προτεραιότητα.

3) Δὲν ἀποτελεῖ δίξδοον εἰς περίπτωσιν δυσχερειῶν χρηματοδοτήσεως ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν ἐπίκτασιν τοῦ ὑδραγωγείου Παρνασσοῦ μέχρις Ἀσωποῦ, διότι τοιοῦτον τι δὲν θὰ ἐξελτίμενε αἰσθητὰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς λειψυδρίας καὶ θὰ ἀπετέλει διὰ τὸ μέλλον τεοσστὶαν οἰκονομικὴν ἐπιδάρυνσιν τῶν Ἀθηναίων. Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῇ ἡ συμβολὴ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας,—πράγμα ὅλως ἀπίθανον—εἶναι πολὺ ποετιμότερον νὰ ἐπιβαρυνθῇ διὰ μίαν καὶ μόνον τριετίαν τὸ νερὸ κατὰ 500 δραχμ. κυδ. ἀντὶ νὰ προσφύγωμεν εἰς ἕνα ἔργον ποὺ χωρὶς νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα ὁριστικῶς θὰ χρεισθῇ ἐπιβάρυνσις τοῦ κυβικοῦ ἐπὶ μίαν ἐκτατεῖαν κατὰ 1500 δραχμ.

Θ. Ι. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΣ ΑΦΑΝΤΟΥ

Ἡ Ἀγάπη Κεκετσίδου καὶ ὁ Ἰωάννης Ζαπονίδης κάτοικοι Ἀγρινίου ἀναζητοῦν ἀπεγνωσμένως τὸν συγγενῆ των Κωνσταντῖνον Κεκετσίδην ἀφαντον ἤδη ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ ὅστις κατὰ τὰς πληροφορίας των διαμένει εἰς Γιαννιτσὰ Μακεδονίας. Ἐφ' ὅσον πράγματι ζῇ παρακαλεῖται νὰ τοὺς γράψῃ ἀμέσως περὶ τῆς τύχης του, ὡς καὶ πᾶς φίλος ἢ γνωστός του γνωρίζων τι περὶ αὐτοῦ, εἰς τὴν διεύθυνσιν των: Πόστ Ρεστάντ Ἀγρίνιον.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

Δρος Ἀλεξ. Τσακίρη

Ἀριστεῖον Πανεπιστημίου

ΝΕΑ ΣΕΞΟΛΟΓΙΑ

ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ — ΣΤΕΙΡΩΣΙΣ

καὶ θεραπεῖες Ἀνδρῶς—Γυναικός. 600 σελίδες. 100 εἰκόνες.

Τὸ χρησιμώτερο βιβλίο τῆς εἰκοσαετίας, κατὰ τὴν κριτικήν. Ἐπιστημονικὸ καὶ ἁπλό. Πωλεῖται 30 χιλ. στὰ κεντρικὰ Βιβλιοπωλεῖα καὶ στὸ Ἰατρεῖο Ἀφροδισίων τοῦ συγγραφέως Ἀλ. Τσακίρη, Ἀγ. Κωνσταντίνου 28. Τηλέφωνον 54.224. Μὲ τοχ. ἐπιταγὴ στέλλεται στὴν ἐπαρχία.

Ἰατρὸς ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΟΡΦΑΝΟΣ. Δέχεται καθ' ἑκάστην 9-1. Φραγ. Ρούζβελτ 77. Τηλ. 24.654.

ΟΙ ΕΞΟΡΙΣΤΟΙ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΩΝ ΕΙΣ ΛΑΥΡΙΟΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Τί εἶναι ἡ ΙΡΟ καὶ πῶς ἐκτελεῖ τὸ σπουδαῖον ἔργον της

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ Κας ΛΟΥΚΙΑΣ ΠΕΤΡΙΤΣΗ

Ἑλληνίδοσοι ἐνοτῆτα ἐπτὰ πολιτικοί φυγάδες, Ρουμάνοι, Σέρβοι, Βούλγαροι, Ἀλβανοί, βρίσκονται αὐτὴ τὴν στιγμὴ στὸ στρατόπεδο Προσφύγων τῆς «ΙΡΟ», στὸ Λαύριον. 297 ἄνθρωποι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, ποὺ ἔφυγαν πανικόβλητοι ἀπ' τὶς πατρίδες τους γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὴν μάστιγα τοῦ κομμουνισμοῦ.

Ἀλλὰ τί εἶναι ἡ «ΙΡΟ» ποὺ περιθάλπει αὐτοὺς τοὺς πρόσφυγας;

«ΙΡΟ» ἰσυνηθίσαμε νὰ ὀνομάζουμε στὴν Ἑλλάδα τὴν Διεθνῆ Ὀργάνωσι Προσφύγων, ποὺ ἱδρύθηκε ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, μὲ σκοπὸν τὴν προστασίαν τῶν προσφύγων, ποὺ δημιουργήθηκαν ἀπὸ τὸν Β' Παγκόσμιον Πόλεμον. Ὡρισμένα μεγάλα κράτη, ὅπως ἡ Ἀμερική, ἡ Αὐστραλία, ἡ Ἀγγλία, ὁ Καναδᾶς καὶ ἄλλα, ἔχουν γίνει μέλη τῆς ὀργανώσεως καὶ συνεισφέρουν γιὰ τὴν συντήρησί της. Ἡ ἕδρα της εὑρίσκεται εἰς τὴν Γενεύην, σὲ ἄλλα δὲ σχεδὸν τὰ κράτη τοῦ κόσμου ὑπάρχουν κλιμάκια τῆς ὀργανώσεως ποὺ φροντίζουν γιὰ τοὺς πρόσφυγας - καὶ προσποαθοῦν νὰ τοὺς μετοφέρουν σὲ τόπους, ὅπου θὰ μποροῦσαν νὰ ζήσουν μὲ τὴν ἐργασίαν των.

Μέχρι σήμερον τοὺς περισσοτέρους πρόσφυγας Ἔχει δεχθῆ ἡ Ἀμερική, κατόπιν ἔρχεται τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ Ἔπειτα ἡ Αὐστραλία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδεχομένως θὰ ἀνοιχθοῦν τώρα νέαι πηγαί. Ὁ Καναδᾶς ἔχει δεχθῆ ἐπίσης πολλοὺς πρόσφυγας.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1948, κατόπιν εἰδικῆς συμβάσεως μὲ τὸ κράτος, ἱδρύθηκε καὶ τὸ κλιμάκιον τῆς Ἑλλάδος. Ἀρχηγὸς τῆς «ΙΡΟ» ἐδῶ εἶναι ὁ Αὐστραλὸς κ. Δ. Στήβεν, ἐπὶ τῆς προνοίας ἡ Ἀμερικανίς κ. Μούντυ καὶ ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων ἡ Ἀγγλὶς δις Λαογκούσις.

Ἡ «ΙΡΟ» ἵδρυσε τὸ στρατόπεδον προσφύγων Λαυρίου, ἡ διοίκησις του δὲ ἀνατεθῆ στὸν κ. Μπεκαν μὲ ἔοτοβον τὸν δόκτορα Ν. Σταυρίδη. Ἀνέλαβε δὲ ἡ ὀργάνωσις τὸν ρουχισμὸν καὶ τὴν τροφὴν τῶν προσφύγων, μὲ σκοπὸν πάντοτε νὰ τοὺς μεταφέρῃ σὲ ἕθνος κράτη, ὅπου θὰ μποροῦσαν νὰ ζήσουν ἐργαζόμενοι.

«Ἐπὶ 25 Φεβρουαρίου, μοῦ λέγει ἡ θαυμάσια αὐτὴ γυναίκα, ἡ κ. Μούντυ, ποὺ ἔχει γιὰ μόνη φροντίδα τὴν ἀνακούφισι τῶν ἀνθρώπων τοῦ στρατοπέδου, ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ κλιμάκιόν τους 596 πρόσφυγες εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ 113 προήρχοντο ἀπὸ τὸ στρατόπεδον Λουρίου, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἀπὸ διάφορα ἄλλα κέντρα προσφύγων—Σόρον, Χατζηκυριάκειον κλπ.—διότι τελευταίας ἡ «ΙΡΟ» ἀνέλαβε καὶ ὅλους τοὺς πρόσφυγας τῶν διαλυθέντων ἑλληνικῶν στρατοπέδων καὶ μετέφερε περίπου 100 ἀκόμη πρόσφυγας εἰς τὸ στρατόπεδον Λαυρίου.

Δέκα τρεῖς θάλαμοι ἀποτελοῦν τὸ στρατόπεδον αὐτό. Μὲ ὀδηγὸ ἕνα νεαρὸ Βούλγαρο, τὸν Βόλτσεφ Βόλτσου, ἀπὸ τὸ Κίρκελι, ποὺ μ' ὅλο ποὺ βρίσκεται δέκα μόνον μήνες στὴν Ἑλλάδα, ἔχει μάθει ἀρκετὰ καλὰ Ἑλληνικά, μπαίνω στὸν πρῶτο θάλαμο.

Μπροστὰ σὲ ἕνα τραπεζάκι δύο Βούλγαροι παίζουν σκάκι. Γύρω τους ἔχουν μαζευτεῖ ἀρκετοὶ θεαταί. Κάθομαι σ' ἕνα ξύλινο πάγκο καὶ οἱ 60 Βούλγαροι ποὺ μένουν σ' αὐτὸν τὸν θάλαμο μαζεύονται γύρω μου. Ὁ νεώτερος εἶναι ἕνα παιδὶ 18 χρόνων. Ὁ μεγαλύτερος εἶναι ἕνας ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἡλιοκαμένος μὲ ὀρκετὲς ρυτίδες στὸ πρόσωπόν. Κι' ὅμως δὲν εἶναι μεγάλος. Μόνον 53 χρόνων εἶναι ὁ Βόλιωφ Βόλκωφ, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Σνίλεγκρανντ τῆς Βουλγαρίας γιὰ νὰ βρεθῆ στὸ Λαύριον.

— Γιατὶ ἔφυγες ἀπὸ τὴν πατρίδα σου; τὸν ρωτῶ.

— Οἱ κομμουνισταί, ἀπαντᾶ ἀόριστα.

— Τί δουλειὰ ἔκανες;

— Γεωργός.

— Καὶ τί σὲ πείραζαν ἐσένα οἱ κομμουνισταί;

Βάζουν ὅλοι μαζὶ τὰ γέλια.

— Μᾶς τὰ πῆραν ὅλα, φωνάζουν ἔπειτα.

Τὼν λόγο ξανακαίρνει ὁ πιὸ ἡλικιωμένος:

— Σ' ὅλη μου τὴν ζωὴ πάσχιζα νὰ κάνω τὸ νοικοκυριό μου, νὰ καλλιεργῶ τὸ χωράφι μου καὶ νὰ ζῶ τὴν φαμελιά μου. Εἶχα 50 στρέμματα γῆς. Ὅλα μοῦ τὰ πῆραν καὶ μοῦ ἔδιναν 300 γραμμάρια σταρὶ τὴν μέρα. Σὲ στρατόπεδο θέλαν νὰ μὲ στείλουν κι' ἄφησα τὴν οἰκογένειά μου κι' ἔφυγα.

— Τί ἔκανες, ποὺ ἤθελαν νὰ σὲ στείλουν στὸ στρατόπεδο;

— Τίποτα. Μιὰ μέρα ἦρθε ὁ δήμαρχος. «Θὰ σπείρῃς» μοῦ λέει. «Τὸ χωράφι εἶναι ἀγίνωτο ἀκόμα» τοῦ λέω ἐγώ. «Θὰ σπείρῃς σήμερα, γιατὶ ἀλλιῶς τὸ δράβω θὰσαι φυλακή». Πῶς μποροῦσα νὰ σπείρω, ἀφοῦ τὸ χωράφι δὲν ἦταν στὴν ὥρα του. Φίλησα τὰ παιδιά μου κι' ἔφυγα.

Οἱ Βούλγαροι σωπαίνουν μὲ σκυμένο τὸ κεφάλι.

— Φοβερὴ κατάρα ὁ κομμουνισμός, μοῦ λέγει ἕνας ἐργάτης, ὁ Συμεὼν Χριστωφ Ἀντώνωφ.

— Κόλασις σωστὴ εἶναι ἡ πατρίδα μας, μοῦ λέγει κάποιος ἄλλος. Εἴκοσι πέντε μεγάλα στρατόπεδα ὑπάρχουν, ἐντὸς ἀπὸ τὰ μικρά. 100.000 Βούλγαροι εἶναι κλεισμένοι σ' αὐτά. Ἀμέτρητοι εἶναι τὼν ἀνθρώπων τοῦ στρατοπέδου, ἐστάλησαν ἀπὸ τὸ κλιμάκιόν τους 596 πρόσφυγες εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ 113 προήρχοντο ἀπὸ τὸ στρατόπεδον Λουρίου, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἀπὸ διάφορα ἄλλα κέντρα προσφύγων—Σόρον, Χατζηκυριάκειον κλπ.—διότι τελευταίας ἡ «ΙΡΟ» ἀνέλαβε καὶ ὅλους τοὺς πρόσφυγας τῶν διαλυθέντων ἑλληνικῶν στρατοπέδων καὶ μετέφερε περίπου 100 ἀκόμη πρόσφυγας εἰς τὸ στρατόπεδον Λαυρίου.

Δέκα τρεῖς θάλαμοι ἀποτελοῦν τὸ στρατόπεδον αὐτό. Μὲ ὀδηγὸ ἕνα νεαρὸ Βούλγαρο, τὸν Βόλτσεφ Βόλτσου, ἀπὸ τὸ Κίρκελι, ποὺ μ' ὅλο ποὺ βρίσκεται δέκα μόνον μῆνες στὴν Ἑλλάδα, ἔχει μάθει ἀρκετὰ καλὰ Ἑλληνικά, μπαίνω στὸν πρῶτο θάλαμο.

Μπροστὰ σὲ ἕνα τραπεζάκι δύο Βούλγαροι παίζουν σκάκι. Γύρω τους ἔχουν μαζευτεῖ ἀρκετοὶ θεαταί. Κάθομαι σ' ἕνα ξύλινο πάγκο καὶ οἱ 60 Βούλγαροι ποὺ μένουν σ' αὐτὸν τὸν θάλαμο μαζεύονται γύρω μου. Ὁ νεώτερος εἶναι ἕνα παιδὶ 18 χρόνων. Ὁ μεγαλύτερος εἶναι ἕνας ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἡλιοκαμένος μὲ ὀρκετὲς ρυτίδες στὸ πρόσωπόν. Κι' ὅμως δὲν εἶναι μεγάλος. Μόνον 53 χρόνων εἶναι ὁ Βόλιωφ Βόλκωφ, ποὺ ξεκίνησε ἀπὸ τὸ Σνίλεγκρανντ τῆς Βουλγαρίας γιὰ νὰ βρεθῆ στὸ Λαύριον.

— Γιατὶ ἔφυγες ἀπὸ τὴν πατρίδα σου; τὸν ρωτῶ.

— Οἱ κομμουνισταί, ἀπαντᾶ ἀόριστα.

— Τί δουλειὰ ἔκανες;

— Γεωργός.

— Καὶ τί σὲ πείραζαν ἐσένα οἱ κομμουνισταί;

Βάζουν ὅλοι μαζὶ τὰ γέλια.

— Μᾶς τὰ πῆραν ὅλα, φωνάζουν ἔπειτα.

Τὼν λόγο ξανακαίρνει ὁ πιὸ ἡλικιωμένος:

— Σ' ὅλη μου τὴν ζωὴ πάσχιζα νὰ κάνω τὸ νοικοκυριό μου, νὰ καλλιεργῶ τὸ χωράφι μου καὶ νὰ ζῶ τὴν φαμελιά μου. Εἶχα 50 στρέμματα γῆς. Ὅλα μοῦ τὰ πῆραν καὶ μοῦ ἔδιναν 300 γραμμάρια σταρὶ τὴν μέρα. Σὲ στρατόπεδο θέλαν νὰ μὲ στείλουν κι' ἄφησα τὴν οἰκογένειά μου κι' ἔφυγα.

— Τί ἔκανες, ποὺ ἤθελαν νὰ σὲ στείλουν στὸ στρατόπεδο;

— Τίποτα. Μιὰ μέρα ἦρθε ὁ δήμαρχος. «Θὰ σπείρῃς» μοῦ λέει. «Τὸ χωράφι εἶναι ἀγίνωτο ἀκόμα» τοῦ λέω ἐγώ. «Θὰ σπείρῃς σήμερα, γιατὶ ἀλλιῶς τὸ δράβω θὰσαι φυλακή». Πῶς μποροῦσα νὰ σπείρω, ἀφοῦ τὸ χωράφι δὲν ἦταν στὴν ὥρα του. Φίλησα τὰ παιδιά μου κι' ἔφυγα.

Οἱ Βούλγαροι σωπαίνουν μὲ σκυμένο τὸ κεφάλι.

— Φοβερὴ κατάρα ὁ κομμουνισμός, μοῦ λέγει ἕνας ἐργάτης, ὁ Συμεὼν Χριστωφ Ἀντώνωφ.

— Κόλασις σωστὴ εἶναι ἡ πατρίδα μας, μοῦ λέγει κάποιος ἄλλος. Εἴκοσι πέντε μεγάλα στρατόπεδα ὑπάρχουν, ἐντὸς ἀπὸ τὰ μικρά. 100.000 Βούλγαροι εἶναι κλεισμένοι σ' αὐτά. Ἀμέτρητοι

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς φυγάδας οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται μὲ τὰς οἰκογενείας των εἰς τὸ στρατόπεδον Λαυρίου τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Προσφύγων.

Ἀπὸ τὴν Ἔναρξιν τοῦ μαθητικοῦ πρωταθλήματος ἀθλοπαιδιῶν (βόλλεϋ καὶ μπάσκετ) Πειραιῶς. Μαθηταὶ παρελαύνοντες μετὰ τῶν σημαιῶν πρὸ τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν τῆς γείτονος.

Τοῦ Σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Χίου καὶ τέως Ἐνόπλων Δυνάμεων Παντελεήμονος

ΜΕ ΤΟ ΣΤΑΥΡΟ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΟ «ΕΜΠΡΟΣ»

70ον

Τὸ Σινὰ χειμάζεται ἀπὸ τὴν Ἔλλειψι νεροῦ. "Ὅταν μάλιστα ἀργῆ νὰ δρέξῃ, τότε καὶ οἱ πηγές, ποὺ ὑπάρχουν μὲ τὰ λίγα νερά ποὺ κιθυνεύουν νὰ στερέψουν ὁλότελα. Καὶ τότε ἀπόγνωσις καταλαμβάνει τοὺς δυστυχισμένους μπεντουΐνους, ποὺ κατοικοῦν στὴν ἔρημο. Σὲ τέτοιες περιστάσεις, οἱ ἴδιοι οἱ μουσουλμάνοι μπεντουΐνοι μαζεύονται ἔξω ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι καὶ Ἱκετεύουν τοὺς Πατέρας νὰ κάμουν λιτανεία. Καὶ ἐκεῖνοι λιτανεύοντας ἀνεβαίνουν πρὸς τὴν κορυφὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ ἐκεῖ γονατίζουν καὶ διαβάζοντας εὐχὰς τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἀνομβρία. Βρέχει τότε καὶ δροσίζεται ἡ ἔρημος καὶ σιάζονται τὰ πτωχὰ γυναικόπαιδα τῶν κατοίκων της. Οἱ μπεντουΐνοι ἔσλεπαν αὐτὸ τὸ φαινόμενον, ὅτι δηλ. πάντοτε βρέχει, ὁσες φορὲς οἱ Σιναΐται γονατίζουν στὴν κορυφὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης καὶ διαβάζουν ὡρισμένες εὐχὲς καὶ πιστεύουν, ὅτι στὰ διθλία, ποὺ διαβάζουν εὑρίσκεται ἡ δύναμις ἡ θαυματουργική. Μερικοὶ μάλιστα ἀπὸ αὐτοὺς κάποτε ἐσκέφθησαν, ὅτι ἄμα κατώθθωνα νὰ πάρουν ἀπὸ χέρια τους τὰ μυστηριώδη αὐτὰ διθλία, θὰ μποροῦσαν καὶ αὐτοὶ διαβάζοντάς τα νὰ κάνουν τὸν οὐρανὸ νὰ βρέχῃ! Ἀλλὰ πάλληλα συνέβαιναν καὶ συσκέψεις μεταξύ τους πῶς νὰ τὸ κατορθώσουν. α'Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι ἐκεῖ κάπου ἡ μέσα στοὺς τοίχους, ἢ στὰ θεμέλια τοῦ